Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►B ►M1 **KOMISJONI DELEGEERITUD OTSUS (EL) 2015/2290,**

5. juuni 2015,

Austraalias, Brasiilias, Kanadas, Mehhikos ja Ameerika Ühendriikides kehtivate solventsusrežiimide ajutise samaväärsuse kohta, mida kohaldatakse nendes riikides asuva peakontoriga kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes ◄

(ELT L 323, 9.12.2015, lk 22)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►M1	Komisjoni delegeeritud otsus (EL) 2016/309, 26. november 2015	L 58	50	4.3.2016

Parandatud:

►C1 Parandus, ELT L 328, 12.12.2015, lk 126 (2015/2290)

▼B

▼M1

KOMISJONI DELEGEERITUD OTSUS (EL) 2015/2290,

5. juuni 2015,

Austraalias, Brasiilias, Kanadas, Mehhikos ja Ameerika Ühendriikides kehtivate solventsusrežiimide ajutise samaväärsuse kohta, mida kohaldatakse nendes riikides asuva peakontoriga kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes

▼B

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II), ([1]) eriti selle artikli 227 lõiget 5,

ning arvestades järgmist:

(1) Direktiiviga 2009/138/EÜ kehtestatakse liidu kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes riskipõhine usaldatavusnõuete täitmise kord. Direktiivi 2009/138/EÜ hakatakse liidu kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes täielikult kohaldama 1. jaanuaril 2016. Kuigi direktiivi 2009/138/EÜ hakatakse täielikult kohaldama 1. jaanuaril 2016, võib komisjon vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artiklile 311 võtta käesoleva delegeeritud otsuse vastu juba praegu.

(2) Direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 227 käsitletakse samaväärsust selliste kolmandate riikide kindlustusandjate puhul, kes kuuluvad liidus asuva peakontoriga kindlustusgruppidesse. Kui komisjoni delegeeritud aktiga määratakse kindlaks direktiivi 2009/138/EÜ artikli 227 kohane samaväärsus, võimaldab see sellistel kindlustusgruppidel – eeldusel et kindlustusgrupi aruannetes kasutatakse konsolideerimismeetodina mahaarvamise ja agregeerimise meetodit – võtta kindlustusgrupi solventsusnõude ja nõuetekohaste omavahendite arvutamisel arvesse kapitalinõudeid ja olemasolevat kapitali (omavahendid), mis on arvutatud ELi-välise jurisdiktsiooni õigusnormide ja mitte direktiivi 2009/138/EÜ alusel.

(3) Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 227 lõikes 5 on sätestatud fikseeritud tähtajaga ajutise samaväärsuse kindlaksmääramine selliste kolmandate riikide puhul, kelle kindlustuse solventsusrežiimid vastavad teatavatele kriteeriumidele. Ajutine samaväärsus määratakse kindlaks kümneaastaseks ajavahemikuks, mida on võimalik pikendada.

(4) Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) on andnud komisjonile nõu kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1094/2010 ([2]) artikli 33 lõikega 2, andes kooskõlas direktiivi 2009/138/EÜ artikli 227 lõikega 5

([1]) ELT L 335, 17.12.2009, lk 1.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1094/2010, 24. november 2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).

▼B

kolmandate riikide hindamisse oma panuse ([1]). Ameerika Ühendriikide puhul on teavet vastastikku vahetatud peamiselt 2012. aastal alanud kindlustusdialoogi raames, mille eesmärk on parandada vastastikust arusaamist üksteise kindlustuse regulatiivsest ja järelevalvekorrast, ja see on viinud käesoleva otsuse järeldusteni.

(5) Austraalias peavad kindlustusandjad elu- ja kahjukindlustuse kapitalistandardite (*Life and General Insurance Capital Standards* (LAGIC)) (kahjukindlustuse usaldatavusnõuded 110: kapitali adekvaatsus (*General Insurance Prudential Standard (GPS) 110: Capital Adequacy*), elukindlustuse usaldatavusnõuded 110: kapitali adekvaatsus (*Life Insurance Prudential Standards (LPS) 110: Capital Adequacy*)) kohaselt arvutama omavahendite nõuded kindlustusriski, kindlustuse kontsentratsiooniriski, vahetusriski, vara kontsentratsiooniriski ja operatsiooniriski puhul ning agregeerimisest saadava kasu (*aggregation benefit*). Kasutatakse bilansi kogumahu meetodit. Kehtib miinimumkapitalinõue (usaldatavusnõue); kindlustusandjad peavad kehtestama ka sisemise kapitali adekvaatsuse hindamise protsessi, nähes ette sammud vähenenud kapitali suurendamiseks eelnevalt ettenähtud tasemete kaudu, kuni see taas ületab miinimumkapitalinõuet. Kahjukindlustusandjad võivad kasutada sisemudeleid, eeldusel et Austraalia usaldatavusnõuete täitmise järelevalveasutus (Australian Prudential Regulation Authority (APRA)) on need heaks kiitnud. GPS 220 ja LPS 220 (riskijuhtimine) kohaselt on vaja riskijuhtimisraamistikku, mis peab hõlmama vähemalt riskijuhtimisstrateegiat, milles kirjeldatakse riskijuhtimispõhimõtteid, menetlusi, juhtkonna vastutust ja sisekontrolle. Kindlustusandjad peavad esitama APRA-le andmed solventsuse, finantsseisundi, majandustulemuste, kapitali adekvaatsuse, investeeringute, vara ja vara kontsentratsiooni, kindlustusmaksete ja nõuete, tehniliste eraldiste ja bilansiväliste riskipositsioonide kohta. 2001. aasta äriseadustiku (*Corporations Act 2001*) kohaselt peavad äriühingud koostama ja esitama majandusaasta aruanded Austraalia väärtpaberite ja investeeringute komisjonile (Australian Securities and Investments Commission). Elukindlustusandjate, kahjukindlustusandjate ja kindlustusgruppide suhtes kehtivad täiendavad avalikustamisnõuded, mis puudutavad kapitalijuhtimist ja kapitali adekvaatsust. APRA võib teavet muude finantsjärelevalveasutustega jagada; ta on kirjutanud alla Rahvusvahelise Kindlustusjärelevalve Assotsiatsiooni (IAIS) mitmepoolsele vastastikuse mõistmise memorandumile, milles käsitletakse koostööd ja teabevahtust, ning sõlminud vastastikuse mõistmise memorandumeid välismaiste järelevalveasutustega (ka mitme liidu järelevalveasutusega). APRA vastutab sõltumatult usaldatavusnõuete kohase reguleerimise ja kindlustusandjate järelevalve eest; ainult tema saab anda

([1]) Brasiiliat käsitlev EIOPA samaväärsuse analüüs, 10. märts 2015.
Bermudat käsitlev EIOPA samaväärsuse analüüs, 9. märts 2015.
Kanadat käsitlev EIOPA samaväärsuse analüüs, 28. jaanuar 2015.
Austraaliat käsitlev EIOPA samaväärsuse analüüs, 16. juuli 2013.
Mehhikot käsitlev EIOPA samaväärsuse analüüs, 16. juuli 2013.

▼B

üksusele loa tegeleda Austraalias kindlustustegevusega. Tal on pädevus kehtestada usaldatavusnõudeid, millel on õigusjõud. Ükski praegune või endine APRA töötaja ei tohi oma ametiülesannete täitmise käigus või pädevusest tulenevalt saadud konfidentsiaalset teavet avaldada, see on seaduslikult karistatav. Teabe avaldamine kohtule on rangelt piiratud.

(6) Bermudal on kindlustusseaduses kehtestatud kindlustusandjate (v.a kaptiivkindlustusandjad) suhtes kaks kapitalinõuet: ([1]) minimaalne solventsusmarginaal (*Minimum Solvency Margin*) ja suurema kapitali nõue (*Enhanced Capital Requirement*), mis kehtivad nii ärilistel põhimõtetel tegutsevate elu- kui ka kahjukindlustusandjate suhtes. Suurema kapitali nõue määratakse kindlaks asjaomase põhisolventsuskapitalinõude (*Basic Solvency Capital Requirement*) põhjal standardvalemi või kindlustusandja sisemise heakskiidetud kapitalimudeli kohaselt, eeldusel et suurema kapitali nõue on vähemalt võrdne kindlustusandja minimaalse solventsusmarginaaliga. Põhisolventsuskapitalinõue katab järgmisi riske: krediidirisk, hinnavaherisk, tururisk, kindlustusmaksete risk, tehniliste eraldiste risk, intressirisk, katastroofirisk ja operatsioonirisk. Varajase hoiatamise eesmärgil kasutatakse solventsuse piirmäärana kapitali sihttaset 120 % suurema kapitali nõudest. Kapitali kvalifitseerumist käsitlevad normid on kindlustusandjate eri kategooriate jaoks erinevad. Kindlustusseadus sisaldab ka sätteid ettevõtjate solventsuse positsiooniga seotud aruandekohustuse kohta. Bermuda Monetary Authority (BMA) on sõltumatu reguleerimis- ja järelevalveasutus. Enamik Bermuda kindlustusandjaid on kohustatud esitama täiendavad finantsaruanded vastavalt rahvusvahelistele finantsaruandlusstandarditele (IFRS); muul juhul võivad kindlustusandjad kasutada üldtunnustatud raamatupidamispõhimõtteid, mida BMA on tunnustanud. Kindlustusandjad peavad avaldama oma finantsaruanded, mis sisaldavad nii kvantitatiivset kui ka kvalitatiivset teavet. BMA võib sõlmida lepinguid ja vahetada teavet välismaiste järelevalveasutustega; ta on kirjutanud alla Rahvusvahelise Kindlustusjärelevalve Assotsiatsiooni mitmepoolsele vastastikuse mõistmise memorandumile. BMA suhtes on siduv konfidentsiaalsuse seadus, mille kohaselt tuleb käsitada konfidentsiaalsena igasugust teavet, mille BMA töötajad on saanud ja mis puudutab järelevalve alla kuuluvate finantsasutuste tegevust või nendega seotud küsimusi või nendega kokku puutuvaid isikuid.

(7) Brasiilias on kindlustuse dekreetseadusega nr 73/1966 kindlaks määratud, et kindlustusandjad moodustavad kõigi oma kohustuste tagamiseks tehnilised eraldised, erifondid ja -eraldised vastavalt erakindlustusandjate riikliku nõukogu (CNSP) kehtestatud kriteeriumidele. Resolutsiooni CNSP 316 kohaselt on miinimumkapitali nõue kas põhikapital või riskikapital, sõltuvalt sellest, kumb on suurem. Põhikapital on fikseeritud summa, mis on seotud üksuse liigiga ja piirkondadega, kus tal on luba tegutseda, samuti riskikapitaliga, mis on kindlustusriski, krediidiriski, operatsiooniriski ja tururiski kapitalinõuete summa. Suurema osa kindlustusandjate riskikapital on põhikapitalist suurem ja kujutab endast seega miinimumkapitali nõuet. Resolutsiooniga CNSP 3162/2014 on

([1]) Kindlustusseadusega on loodud kindlustusandjate eri kategooriad, mille suhtes kehtivad erinevad normid. Kaptiivkindlustusandjad on üks kindlustusandjate kategooria, mida EIOPA hindamine ja käesolev õigusakt ei hõlma.

▼B

kehtestatud normid miinimumkapitali nõude arvutamisel sisemudeli kasutamiseks standardmudeli asemel. Kehtivad äriühingu üldjuhtimise miinimumnõuded. Kindlustusandjatel peab toimuma sisekontroll oma tegevuse, teabesüsteemide ja õigusnormide täitmise üle. Brasiilia kindlustussektori järelevalve eest vastutab Superintendência de Seguros Privados (SUSEP). SUSEP tegutseb rahandusministeeriumi alluvuses ja on CNSP kehtestatud õigusnormide puhul täitevorgan. Selle juhatusel on õigus kehtestada sõltumatult oma pädevuse piires SUSEPi üldpõhimõtteid reguleerimise ja CNSPi resolutsioonide järgimise valdkonnas. Kindlustusandjad on kohustatud esitama SUSEPile kord kuus andmed kapitali, vara, kohustiste, tulude ja kulude kohta ning kord kvartalis tehingute üksikasjad, bilansi ja kasumiaruande; kindlustusandjad peavad avaldama oma finantsaruanded, mis sisaldavad nii kvantitatiivset kui ka kvalitatiivset teavet. SUSEP võib sõlmida lepinguid ja vahetada teavet välismaiste järelevalveasutustega; ta on kirjutanud alla Rahvusvahelise Kindlustusjärelevalve Assotsiatsiooni mitmepoolsele vastastikuse mõistmise memorandumile. Teavet võib kasutada ainult järelevalve eesmärgil SUSEPi järelevalvefunktsioonide ulatuses. Lisaks kasutatakse muult asutuselt saadud teavet üksnes asjaomase taotluse eesmärgil. SUSEPi praeguste ja endiste töötajate suhtes on seadusega sätestatud konfidentsiaalsuse nõuded.

(8) Kanadas on kindlustusandjad kindlustusandjate seaduse kohaselt kohustatud hoidma adekvaatset kapitali. Finantsasutuste järelevalveasutuse (Office of the Superintendent of Financial Institutions (OSFI)) avaldatud suunistes on sätestatud üksikasjalikud standardid. Kindlustusandjate suhtes kohaldatavad kapitalinõuded on järgmised: elukindlustusandjate puhul pidev kapitali ja ülejäägi miinimumnõue (*Minimum Continuing Capital and Surplus Requirement* (MCCSR)) (*MCCSR Guideline*) ning kahjukindlustusandjate puhul miinimumkapitali kontroll (*Minimum Capital Test (MCT)*) (*MCT Guideline*). Nii MCCSR kui ka MCT käsitlevad riske, mis on seotud nii bilansiliste kui ka bilansiväliste varade ja kohustistega. Kahjukindlustusandjad on kohustatud hoidma kapitali, mis ületab 100 % MCTst, ja elukindlustusandjad on kohustatud hoidma kapitali, mis ületab 120 % MCCSRist. Kui tase jääb kõnealustest näitajatest allpoole, ei tohi kindlustusandjad tegutseda. Lisaks nimetatud nõuetele kehtib järelevalveline kapitali

▼B

sihttase (*Supervisory Target Capital Level*), mis kahjukindlustusandjate puhul on 150 % MCTst ja elukindlustusandjate puhul 150 % MCCSRist. Kapitalinõudeid arvutatakse standardvalemiga; sisemudelite kasutamine on lubatud väga vähestel juhtudel. Kindlustusandjad peavad kehtestama ka sisemise kapitali sihtsuhtarvu, lähtudes oma riskide ja maksevõime hindamisest (ORSA), mis hõlmab ette kindlaks määramata stressiteste, milles võetakse arvesse kindlustusandja eripärasid. Kanada kindlustuse järelevalveasutus OSFI (Office of the Superintendent of Financial Institutions) on föderaalamet, mis on sõltumatu, sh ka rahaliselt. Iga reguleeritud kindlustusandja on kohustatud esitama OFSI-le auditeeritud majandusaasta aruande ja lisateabe, samuti auditiaruande, määratud aktuaari aruande, kapitali adekvaatsuse dünaamilise kontrollimise aruande, milles tehakse kokkuvõte eri stressitestide tulemustest, ning kvartaliandmed kapitalipositsiooni kohta. Kindlustusandjad on kohustatud koostama ja tegema nõudmise korral kättesaadavaks ka oma iga-aastase riskide ja maksevõime hinnangu, milles seatakse sisemine kapitalieesmärk. OSFI võib sõlmida kokkuleppeid ja vahetada teavet välismaiste järelevalveasutustega; 2012. aasta juulis ühines ta Rahvusvahelise Kindlustusjärelevalve Assotsiatsiooni mitmepoolse vastastikuse mõistmise memorandumiga. OFSI suhtes on siduv konfidentsiaalsuse seadus, mille kohaselt tuleb käsitada konfidentsiaalsena igasugust teavet, mille OFSI töötajad on saanud ja mis puudutab järelevalve alla kuuluvate finantsasutuste tegevust või nendega seotud küsimusi või nendega kokku puutuvaid isikuid.

(9) 4. aprillil 2015 jõustus Mehhikos õigusakt, millega sätestatakse kindlustuse läbivaadatud usaldatavusnõuete raamistik (*Ley de Instituciones de Seguros y de Fianzas* (LISF)). LISFi kohaselt kohaldatakse solventsuskapitalinõuet, mis katab kindlustusriske ning finants- ja vastaspoole riske. Stressitestid toimuvad vähemalt kord aastas (dünaamiline solventsuse kontroll). Mehhiko režiimi kohaselt on solventsuskapitalinõude arvutamiseks lubatud kasutada kas standardvalemit või sisemudelit. Elu- ja kahjukindlustusandjate järelevalve eest vastutab Mehhikos riiklik väärtpaberite ja rahanduskomisjon (Comisión Nacional de Seguros y Fianzas (CNSF)); tal on sõltumatu pädevus anda kindlustusandjatele tegevusluba või see tühistada ning ta teeb vähemalt kord aastas stressiteste. Kindlustusandjad peavad esitama CNSFile vähemalt kord kvartalis andmed oma asutuse, tehingute, raamatupidamise, investeeringute ja kapitali kohta; nad peavad avalikustama ka oma eesmärgid, põhimõtted ja tavad riskide säilitamise, ülekandmise või maandamise valdkonnas ning avaldama oma tehingute, tehnilise ja finantsseisundi ning riskide kohta kvantitatiivset ja kvalitatiivset teavet. Kui olemas on teabevahetuse kokkulepe, võib CNSF teha koostööd ja vahetada teavet välismaiste järelevalveasutustega; kehtib mitu sellist kokkulepet ning CNSF taotles 2010. aastal ühinemist Rahvusvahelise Kindlustusjärelevalve Assotsiatsiooni mitmepoolse vastastikuse mõistmise memorandumiga. Kui

▼B

CNSFi ja välismaise järelevalveasutuse vahel on sõlmitud teabevahetuse kokkulepe, peab CNSF küsima välismaiselt järelevalveasutuselt temalt saadud teabe avalikustamiseks eelnevalt luba. Ükski CNSFi praegune või endine töötaja ei tohi konfidentsiaalset teavet avalikustada: ametisaladuse hoidmise nõuded on sätestatud siseriiklikus õiguses ja ametisaladuse hoidmise nõude rikkumisega kaasnevad karistused.

(10) Ameerika Ühendriikides toimub kindlustus- ja edasikindlustuse reguleerimine ja järelevalve peamiselt osariigipõhiselt. Kindlustusandjad peavad järgima selle osariigi asjaomaseid seadusi, kus nad kindlustuslepinguid sõlmivad, ning kindlustuse üle teevad järelevalvet osariigi sõltumatud järelevalveasutused, kes alluvad kindlustusvolinikele. Osariigi kapitali adekvaatsuse nõuded põhinevad riikliku kindlustusvolinike liidu (National Association of Insurance Commissioners (NAIC)) riskipõhise kapitali mudelseadusel, mille kõik osariigid on vastu võtnud. Riskipõhise kapitali standardmudel hõlmab iga otsekindlustuse liigi (elu-, vara-, isikukahju ja tervisekindlustus) puhul kõige olulisemaid riske ning lubab kasutada sisemudeleid konkreetsete toodete ja riskimoodulite puhul. Riskipõhise kapitali arvutamiseks rakendatakse mitmesuguste varade, kindlustusmaksete, nõuete, kulude ja tehniliste eraldiste suhtes koefitsiente. Kvantitatiivsetel kapitalinõuetel on neli tasandit ja järelevalveline sekkumine on igal juhul erinev: ettevõtte tegevuse tasand, reguleeriva tegevuse tasand, autoriseeritud kontrolli tasand ja kohustusliku kontrolli tasand. USAs kehtivas režiimis on olemas kindlustusandjate ORSA, mis on võrreldav Solventsus II omaga. Aruandluse ja läbipaistvuse valdkonnas on olemas standardiseeritud aruandlusnõuded, mis hõlmavad peamiselt järgmist: tegevus ja tulemused, riskiprofiil, kasutatud hindamismeetodid ja eeldused, kapitalinõuded ja juhtimine. Finantsaruanded, sealhulgas aktuaari arvamus ja auditiaruanne tehakse avalikuks. Osariikide kindlustusvolinikud võivad jagada konfidentsiaalset teavet välismaiste järelevalveasutustega, eeldusel et teabe saaja nõustub teavet konfidentsiaalsena hoidma. Nad võivad sõlmida ka kokkuleppeid, millega reguleeritakse konfidentsiaalse teabe jagamist ja kasutamist. Liidu järelevalveasutused ja osariikide kindlustusametid on sõlminud teabevahetuse kohta mitu vastastikuse mõistmise memorandumit; mitme osariigi kindlustusametid on kirjutanud alla Rahvusvahelise Kindlustusjärelevalve Assotsiatsiooni mitmepoolsele vastastikuse mõistmise memorandumile ja hiljuti on veel mitu seda taotlenud. NAIC mudelseaduste põhjal osariigi õigusaktidesse inkorporeeritud konfidentsiaalsusnõuetega on nähtud ette, et osariikide järelevalveasutuste saadud teave on konfidentsiaalne ja et nad peavad hoidma välismaistelt järelevalveasutustelt saadud teabe konfidentsiaalsena. Osariikide järelevalveasutuste töötajate suhtes kehtib osariigi tasandi õigusaktide kohaselt ametisaladuse hoidmise kohustus.

▼B

(11) Nende hindamiste põhjal tuleks käesoleva otsusega hõlmatud kolmandate riikide solventsusrežiime käsitada direktiivi 2009/138/EÜ artikli 227 lõike 5 kohastele ajutise samaväärsuse kriteeriumidele vastavana; erandiks on õigusnormid, mis käsitlevad Bermuda kaptiivkindlustusandjaid, kelle suhtes kohaldatakse muud õiguskorda.

(12) Käesoleva otsusega määratud ajutise samaväärsuse ajavahemik peaks algselt olema kümme aastat. Juhul kui on toimunud areng, mille tõttu peab komisjon käesoleva otsusega kindlaks määratud samaväärsust uuesti hindama, võib komisjon teha igal ajal üldise läbivaatamise välise spetsiifilise läbivaatamise seoses üksiku kolmanda riigi või territooriumiga. Komisjon peaks EIOPA tehnilise abiga seega jätkuvalt jälgima käesoleva otsusega hõlmatud kolmandates riikides kehtivate režiimide arengut ning vastavust nendele tingimustele, mille põhjal käesolev otsus on vastu võetud.

(13) Direktiivi 2009/138/EÜ kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2016. Käesoleva otsusega peaks ajutise samaväärsuse seega samuti kindlaks määrama alates sellest kuupäevast,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

▼M1

Artikkel 1

Austraalias, Brasiilias, Kanadas, Mehhikos ja Ameerika Ühendriikides kehtivad solventsusrežiimid, mida kohaldatakse selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kelle peakontorid asuvad nimetatud riikides, loetakse ajutiselt samaväärseks direktiivi 2009/138/EÜ I jaotise VI peatükis sätestatud režiimiga.

▼B

Artikkel 2

Ajutine samaväärsus määratakse kindlaks kümneaastaseks ajavahemikuks, mis algab 1. jaanuaril 2016.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.